

4 m

Sångstycken ur Kung Carls jagt

Duettino
Kuplett
Duett

Musik af F. Pacius

Text af Z. Topelius

Kunst:
R.W. Ekman

Lisa. Har du sett Kungen? Grefe. Ej det bitterska. Tänk om han reste utan att vi såg honom?
Lisa. Tror du? Åh nej, en Kung skall visas som en brudgum. Du skall få se det lyset på i Kyrkan.
Grefe. Hur ser han ut? Lisa. Ja, hur en Kung ser ut? Du skall få höra.

Ja / t. / a
14° / s
1a

Helsingfors Wasenius & C°
(1853)
K. E. HOLM.
BOKFÖRLAG
HELSINGFORS

DUETTINO

Ur Operan „KUNG CARLS JAGT“ af FREDRIK PACIUS.

Allegretto grazioso.

FÖRSTA HOFDAMEN.

PIANO.

scherzando.

Att gå på jagt, och stå på vakt,i

dim: e ritard.

p

skogens fri-a, fris-ka trakt, det kal-lar jag en herrlig dag, det är det yp-per-

fz

sta-be-hag; Jag fän-gar gladt med tu-sen spratt den gran-na fjä-ril med min hatt; jag

springer lätt bland blommors ätt, der e-cho ta-lar, i berg och da-lar, der

li - ten sis - ka i gre - nen hvis - kar, der ek - orrn hop - par i
pp
 lönf ____ och top - par, der li - ten sis - ka i gre - nen hvis - kar, der
pp
 ek - - orrn hop - par i lönf ____ och top - par. tra - la! tra -
mf
 la! tra - la!
f dim. *p*

ANDRA HOFDAMEN.

Att ja - ga så hvor dag, hä hä! det kos - tar mycket, mycket på. En stackars mö vill

hell - re dö, än drif - va så kring land och sjö. I sko - gens våld bo ba - ra troll, som

poco a poco cresc: e acceler.
trampa på ens klädningsfall; der lu - rar arg en lurvig varg, der brummar björnen,

poco a poco cresc e acceler.

der fla - xar ör - nen, i al - la stubbar bo tomte - gubbar, och gas - tar

1^{sta} HOFD.
quasi recitativo parlando.

snyfta i hvarje klyfta. En tapper flicka får ej klicka, att troll och gastar i

2^{dra} HOFD.

ö-gat blicka! En flitig flicka skall sy och sticka, och ej sin fot u-ti sko-gen

a tempo. 1^{sta} HOFD. 2^{dra} HOFD.

vricka! Ack! hur herrligt ändå att i sko-gen gå! Hur för fär-ligt, håhå!

a tempo.

1^{sta} HOFD. 2^{dra} HOFD.

att sig mö-da så! Ack, hur herrligt ändå att i sko-gen gå! hur för/

1^{sta} HOFD.

In-tet tvång, ba-ra
fär-ligt än-då att sig mö-da så!

2^{dra} HOFD.

Cor.

sång! In-ga mo-räler! In-ga ka-bäler, In-tet
löf och blad, ingen pa-rad! Salto mor-täler, men in-ga bälter!

mf

tvång, ba-ra sång, In-ga mo-räler, in-ga ka-bäler, in-ga mo-
Löf och blad, ingen pa-rad! Salto mor-täler, men in-ga bälter, Salto mor-

poco a poco cresc.

ra-ler, in-ga ka-bäler, in-ga mo-räler, in-ga ka-ba
dim: e poco ritard.

poco a poco cresc.

-täler, men in-ga bälter, Salto mor-täler, men in-ga ba
dim: e poco ritard.

poco a poco cresc.

sf

dim: e poco ritard.

ler! *a piacere.* dolce.
 ler! Man of ta sagt, Man of ta sagt, Man of ta sagt till
 oss: gif akt, o flickor! gân ej ut på jagt, i skogens snâr; i e dra spår; den vilde jägarn osedd går.
 ej i lod, i krut och blod vi flickor te vårt hjelte-mod, det är vår lott, att sig ta smått på fjärlar och på
 hjertan blott. Och frisk och sval är skogens sal, och herrlig är den grôna dal; och lätt och gladt med
 Och frisk och sval är skogens sal, och herrlig är den grôna dal; och lätt och gladt med

19741.

espress.

glädigt spratt vi ja - ga dag och natt; och frisk och sval är skogens sal, och herrlig är den
espress.

glädigt spratt vi ja - ga dag och natt; och frisk och sval är skogens sal, och herrlig är den

Cor.

poco a poco cresc.

grö-na dal, och lätt och gladt med glädigt spratt vi ja - ga dag och natt! och frisk och sval är
poco a poco cresc.

grö-na dal, och lätt och gladt med glädigt spratt vi ja - ga dag och natt! och frisk och sval är

poco a poco cresc.

skogens sal, och herrlig är den grö-na dal, och lätt och gladt med glädigt spratt, vi ja - ga
skogens sal, och herrlig är den grö-na dal, och lätt och gladt med glädigt spratt, vi ja - ga

dag och natt, och lätt och gladt, med glädigt spratt, vi ja - ga, vi ja - ga dag och
dag och natt, och lätt och gladt, med glädigt spratt, vi ja - ga dag och

A musical score for a vocal piece with piano accompaniment. The vocal part consists of two staves of music with lyrics in Swedish. The piano part is also in two staves, providing harmonic support. The music is in common time, with a key signature of one sharp. The vocal parts are mostly eighth-note patterns, while the piano parts feature chords and some sixteenth-note figures. The lyrics describe a cycle between day and night, with the vocal parts often repeating the phrase "dag och natt". The piano part includes dynamic markings such as *sf* (sforzando), *f*, *dim.* (diminuendo), and *pp* (pianissimo). The vocal parts end with a final exclamation of "vi ja-ga dag och natt!"

KUPPLETT

Ur Operan: „KUNG CARLS JAGT“ af FREDRIK PACIUS.

Comodo.

FÖRSTA BONDFLICKAN.

1. VERS.

En kung, ja ser du Gre - ta, en
 Han bär ett svärd vid si - dan så

PIANO.

Comodo.

Han är så len-om hul - let, han

2. VERS.

3. VERS.

PIANO.

cresc.

poco ritard.

kung, det skall du ve - ta, han är, så sa - de mor, han är, så sa - de
 stort, att ut i sli - dan båd' du och jag kan stå, båd' du och jag kan
 ä - ter kla_ra gul - let, och drie - ker ba_ra vin, och drie - ker ba_ra

colla pürte.

sfor

mor, så hög som tall i sko - gen, så stark, som häst för plo - gen, och som ett
 stå ! Som ås - kan kan han dun - dra, och ar - mar har han hun - dra, och
 vin. Och, Gre - ta, är man tvungen, att engång kys - sa kun - gen, så bär det

11

cresc. e poco accel.   *f*   *pp*   *cresc.*
 berg, som ett berg, som ett berg så stor, och som ett berg, och som ett
 ö - - gon, ö - - gon, ö - - gon hundra - två, och ö - - gon,
 rakt, så bär det rakt, så bär det rakt för hin! Så bär det rakt, då bär det
pp   *fz*   *pp*
cresc. e poco accel.

f
 berg, och som ett berg så stor! Och som ett berg så
 ö - - gon, ö - - gon hundra - två. Och ö - - gon hundra -
 rakt, så bär det rakt för hin! då bär det rakt för
cresc.   *f dimin.*   *p scherzando.*
dim.

stor, ja, ja! och som ett berg, och som ett
 - två, ja, ja, och ö - - gon, ö - - gon,
 hin, ja, ja, då bär det rakt, då bär det
p

*risoluto.**f*

berg,

(Talas: Ja ser du Greta, det är
ändå bra besynnerligt !)

och som ett berg

så

rakt.....

(Talas: Ja ser du, det är ännu
märkvärdigare !)

och ö - gon hun - - - dra -

(Talas: Ja, Greta, det är ändå
det allramärkvärdigaste !)

då bar det rakt för

pp

stor !

två !

hin !

DUO

Ur Operan „KUNG CARLS JAGT“ af FREDRIK PACIUS.

Moderato.

LEONORA.

PIANO.

Kom, du min gos - se, kom, o
kom, från denna strand att vän - da om! här lurar dö - den på din stig, fly - om du äl - skar
colla parte.

JONATHAN.

mig! Sörj ej min hul - da flicka du! fri står jag här hos dig än -
dim. e ritard.

LEONORA.

nu! Starkärmin arm och fast mitt mod, och sä - kert är mitt lod. De komma, komma,
cresc. *sf* *decido.* *pp* *a tempo.*

JONATHAN.

många, dig gripa och dig fänga! Hul - da lugna dig! hul - da
cresc. *espress.* *p* *dimin.*

LEONORA.

JONATHAN.
espressivo.

lugnlig! De skola fängsla, binda, i bojor hårdt dig linda. Mer ej

p cresc. *sf* dimin. ritard.

ängs_la dig! Hul_da! Hul_da! Hul_da lug_na, o lug_na

crescen-do *sf dimin.* *colla parte!*

LEONORA. *sf* espressivo.

dig! Ack, om du dör shall jag så ensam va_ra, all fröjd och frid med dig sin kos då

pp a tempo.

JONATHAN. dimin.

fa_ra, Sörj icke mer! med dig jag flyr du ömma, att på en fjer_ran strand vår kärlek

sf dimin.

LEONORA. *p* *pp* gömma! Ack, om du dör shall jag så ensam va_ra, all fröjd och frid med dig sin kos då fa_ra

pp *sf* *pp* *colla parte.*

JONATHAN.

p molto espressivo.

Sörj icke mer! sörj icke mer! Med dig jag flyr du ömma, att på en fjerran strand vår kär -

Allegretto grazioso

a piacere.

Jag har en vän, en vän så huld, så
lek gömma! Jag har en vän, en vän så huld, så

dimin.

tro-gen som det klara guld, den vänne vill jag hålla kär, den vänne, han står
tro-gen som det klara guld, den vänne vill jag hålla kär, den vänne, hon står

*dimin.**dol.*

här. Den vänne är mitt hopp, min tro, min tröst, min frid, min lefnadsro
här. den vänne är mitt

pp   *cresc.*

sf

Jag har en vän, jag har en vän, en vän så
hopp,min tro i lif,vets he ta strid! Jag har en vän, en vän så

colla parte.

poco ritard.

huld en vän så huld.... jag har en vän, en vän så huld, så
huld en vän så huld.... jag har en vän, en vän så huld, så

poco ritard.

dimin.

tro gen som det kla_ra guld, den vännen vill jag hålla kär den vännen han står
tro gen som det kla_ra guld, den vännen vill jag hålla kär den vännen hon står

dimin.

espressivo.

här. Den vän_nen är mitt hopp,min tro den vän_nen är min
här. Den vän_nen är min lefnadsro, den vän_nen är min

mf   *fz*   *fz*   *cres.*

tröst och frid i lif veta strid, den vänne är mitt hopp, min tro, den vänne är min
 tröst och frid i lif veta strid, den vänne är mitt hopp, min tro, den vänne är min
 lefnadsro. Jag ingen ann' mitt hjerta ger, jag
 lefnadsro. (Blåinst.) (Sträng.) (Blås.) Och ingen kan oss skilja mer
 dimin. e ritard. pp pp
 ingen ann' mitt hjerta ger, Och hans jag är i
 Och ingen, ingen kan oss skilja mer Jag hen nes är i
 lust och nöd, allt uti lif och död. Jag ingen ann' mitt hjerta ger, och
 lust och nöd, allt uti lif och död. Jag ingen ann' mitt hjerta ger, och

12741.

in - gen kan oss skilja mer, och *hans är jag i lust och nöd, allt u - ti lif och*
in - gen kan oss skilja mer, jag hennes är i lust och nöd, allt u - ti lif och

död. Jag in - gen ann' mitt hjerta ger, och ingen kan oss skilja mer! Och
död. Jag in - gen ann' mitt hjerta ger, och ingen kan oss skilja mer! Jag

hans jag är i lust och nöd allt u - ti lif och död! Jag ingen ann' mitt hjerta ger, och
hen - nes är i lust och nöd allt u - ti lif och död! Jag ingen ann' mitt hjerta ger, och

ingen kan oss skilja mer och hans är jag u - ti lust och nöd, allt u - ti lif och
ingen kan oss skilja mer, jag hennes är u - ti lust och nöd, allt u - ti lif och

Cadenza.

död. Allt u_ti lif och död. Allt allt u_ti lif och död! och

död. Allt u_ti lif och död. Allt allt u_ti lif och död! och

s^f poco ritard.

pp

a tempo.

cresc.

allt och allt i lif och död! och allt och allt, allt i

cresc.

allt och allt i lif och död! och allt och allt, allt i

cresc.

sempre cresc.

f

lif espress. och död!

lif espress. och död!

f

sf

a tempo.